Р Е Ш Е Н И Е
№ 42243

гр. София, 29.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 02.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова
ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова

при участието на секретаря Биляна Кирилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6610** по описа за **2026** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по чл.208 - чл.228 АПК вр. чл.63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „Сираков“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], чрез адвокат З. срещу решение № 1373/20.04.2026 г. на СРС, по анд. 8236/2025 г., НО, 10-ти състав, с което е потвърдено НП № 23-2500090/25.04.2025 г. издаден от директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което на основание чл. 416, ал. 5, вр с чл. 414, ал. 1от Кодекса на труда (КТ) е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лв., за нарушение на чл. 28, ал. 1 от Наредба за служебните командировки и специализации в чужбина (НСКСЧ).

Касаторът оспорва решението на СРС като неправилно, необосновано, незаконосъобразно, постановено в противоречие на материалноправните и процесуалните разпоредби. Позовава се на Регламент (ЕИО) 1408/71 и чл. 28, ал. 1 от Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и отмяна на НП.

В съдебно заседание касаторът, чрез адв. З., поддържа жалбата и счита същата за основателна. Посочва, че в случая е налице дублиране на едни и същи функции и изисквания, по отношение на обезпечеността на шофьорите и когато е необходимо и осигурено здравното осигуряване, не следва за същото да се прави отделна застраховка.

Ответникът, чрез юрк. И., оспорва жалбата и счита същата за неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на

касационната жалба.
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XXV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:
Касационната жалба е депозирана в Софийски районен съд от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима.
Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна.
При извършената служебна проверка в съответствие с разпоредбата на чл. 218, ал. 2 от АПК и с оглед правомощията на касационната инстанция, съгласно цитираната разпоредба, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.
СРС, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установено от фактическа страна, че на 20.01.2025 г. и на 25.02.2025 г. контролните органи на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ са извършили проверка по спазване на трудовото законодателство на „СИРАКОВ“ ЕООД, по документи, в сградата на ДИТ - Софийска област, при която е установено, че дружеството, в качеството си на работодател, е командировало И. Я. И., на длъжност „шофьор на товарен автомобил международни превози“, със заповед от 13.01.2025 г., за периода от 13.01.2025 г. до 31.03.2025 г., по маршрут Б. - Г. - Г. - Б., но не е застраховало командированото лице И. И. с медицинска застраховка за времето на командировката - нарушение на чл. 28, ал. 1 от Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина.
За констатираното нарушение е съставен АУАН, а въз основа на него било издадено НП № 23-2500090/25.04.2025 г. от директор на ДИТ - Софийска област, с което на основание чл. 416, ал. 5, вр с чл. 414, ал. 1от Кодекса на труда (КТ) е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лв., за нарушение на чл. 28, ал. 1 от Наредба за служебните командировки и специализации в чужбина (НСКСЧ).
За да потвърди НП, СРС е приел, че при съставяне на АУАН и при издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обуславят отмяна на НП. Приел е, че посоченото нарушение е безспорно доказано и правилно е ангажирана административнонаказателна отговорност на нарушителя. От приложените към административно наказателната преписка писмени доказателства, безспорно се установява, че посоченото в АУАН и в НП административно нарушение е било извършено.
Решението е правилно.
В хода на административно -наказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което да е довело до накърняване на правото на защита на санкционираното лице. АУАН и НП са издадени от оправомощени за това длъжностни лица, в рамките на определената им компетентност и са били надлежно предявени и връчени на жалбоподателя. Притежават необходимото съдържание по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.
На следващо място, обосновано районният съд е приел за доказано извършването на нарушението, за което касаторът е санкциониран.
Съгласно чл. 2, ал. 1 от посочената наредба командировка в чужбина е изпращането на лица за извършване на конкретна служебна работа в чужбина по нареждане на съответния командироващ орган. Т.е. задължението на работодателя по чл. 28, ал. 1 от наредбата за осигуряване на

медицинска застраховка възниква при действителното изпращане на работника или служителя в командировка в чужбина. В случая от доказателствата по делото безспорно е установено, че през периодите от 13.01.2025 г. до 30.01.2025 г. и от 31.01.2025 г. до 21.02.2025 г. служителя И. И. действително е бил командирован и е изпълнявал служебните си задължения извън пределите на страната. При тези данни правилно районният съд е приел, че за работодателя е възникнало задължението да осигури медицинска застраховка на командированото лице, считано от 13.01.2025 г., когато е започнала командировката.
С оглед посоченото настоящият касационен състав споделя изводите на районния съд, че от обективна страна е осъществен съставът на нарушението по чл. 28, ал. 1 от Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина, като при постановяване на обжалваното решение не е допуснато нарушение на материалния закон
От данните по делото не се установяват и нарушения на съдопроизводствените правила. Правилно е установена фактическата обстановка, изводът на съда за доказаност на нарушението и неговото авторство, е съобразен със събраните писмени и гласни доказателства. СРС е посочил, че кредитира показанията на разпитаните в съдебно заседание свидетели, като последователни и незаинтересовани.
В случая, правилно въззивният съд, след като е съобразил тежестта и характера на нарушението, е преценил, че следва да потвърди НП с цел да се осъществят функциите на административното наказание, свързани със специалната и генерална превенция.
Съдът намира, че санкционната норма е приложена правилно, а наложената санкция в размер на 1500 лв. е в минимален размер, поради което няма как бъде коригирана.
Съответни на доказателствата по делото са мотивите на СРС, въз основа на които е обоснован извод за липса на основания за приложение на привилигирования състав на чл. 415в, ал. 1 КТ. Не се установява нарушението да е отстранено веднага след установяването му. Нещо повече, предвид характера на нарушеното задължение, последващото сключване на медицинска застраховка не би могло да осигури дължимото застрахователно покритие за вече изтеклия период на командировката, през който работникът е пребивавал в чужбина и не е бил застрахован.
На основание на изложеното съдът приема, че решението на СРС е правилно и законосъобразно постановено, и като такова следва да бъде оставено в сила.
Предвид изхода на спора, предмет делото и на основание чл.63д, ал. 4 от ЗАНН, правото на разноски е възникнало за ответника. То е своевременно упражнено, като до приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им /чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК/. Процесуалното представителство на ответника е осъществено от юрисконсулт, чието възнаграждение съдът определя в размер на 66,47 евро- чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.27е от Наредба за заплащането на правната помощ.
По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XXV-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1373/20.04.2026 г. на СРС, по анд. 8236/2025 г., НО, 10-ти състав.
ОСЪЖДА „Сираков“ ЕООД да заплати на ДИТ - Софийска област сумата в размер на 66,47 евро за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: